

~~Друго, което тормози душевно и шил общ приятел. Той беше с убеждението, че мисълта за неизлечимата болест го разяда. Настанаха тревожни времена и един прекрасен ден видях едно голямо погребение. Христо си отиваше. И сега още ми полазват тръпки, като си спомня този момент. Занемах. Загубих и ума и дума, а найглавно, че до тогава нищо не можеше да ме убеди, че нашия Вербал така скоро ще ни остави. И до днес не мога да си простя тази моя мочешка глупост.~~

~~Вербал, големият хуморист и големият пролетарски поет и болшевик не е мъртав. Той е винаги пред мен и дълбоко в мисълта ми нещо ми казва че пак ще го срещна. И действително аз го средам много често - много често с умиление слушам младите да го споменават, да го декламират и да растат под неговото влияние. За мен той си е бил винаги жив. Жив е и няма умре никога. Но кога нашата страна ще роди нов ВЕРБАЛ?~~

Иван Н. Ранков

Смолян Януари 1952 год.

